

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Svmmvla Selectarvm Qvaestionvm Regvlarivm

Bonagratia <von Habsheim>

Friburgi Brisgoiae, 1665

§. 10. Decreta reuocatoria priuilegiorum quomodo [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-160625](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-160625)

in partibus remotis infidelium, specialitas enim casus, inquit, necessitas illorum Christianorum & pietas Matris Ecclesie id postulare videtur. Et si verò author ille loquatur de Christianis inter Turcas commorantibus, in nos tamen etiam propter similem causam singularia Pontificiæ pietatis (præter morem recitatum) minimè desunt testimonia in decursu operis producenda præsertim *Y. Missio in fine.*

§. 10. Decreta Reuocatoria Priuilegiorū quomodo debeat insinuari? vbi etiam de stylo Curia.

39. *Leges reuocatoria Priuilegiorum, & Indulgentiarum quando vim obligandi habeant.*
40. *Nulla derogatio præiudicat priuilegijs PP. Societ: IESV. concessis, si non fuerit intimata, & dictis PP. insinuata.*
41. *Stylus Curia quid sit, & an habeat vim legis.*
42. *Extravagans Ambitiosa de rebus Ecclesie non alienandis vbi que recepta non est.*

Suppono etiam Legem Ecclesiasticam quam

quamcūque ad hoc vt obliget, opus esse, vt promulgetur & acceptetur seu recipiatur. Secundū Gratian. §. *Leges. c. In istis. d. 4. Leges instituuntur, cum promulgantur, firmantur, cum moribus vrentium approbantur.* Et pauld post, vnde illud Telesphori *Papæ* (qui decreuit, vt generaliter Clerici à Quinquagesima à carnibus & delicijs ieiunarent) *quia moribus vrentium approbatum non est, aliter agentes transgressionis reos non arguit.* Qualis promulgatio & approbatio seu receptio requiratur ad Constitutiones Pontificias communes dictum est superiori §. num idem seruandum sit in Reuocatorijs Priuilegijs, modò videndum est.

P. Eligius *V. Lex. n. 4.* Et si sententiam (quæ dicit promulgationem Legis in Curia Romana factam sufficere) iam per consuetudinem vsu receptam & amplectendam asserat, communiter tamen, ait paulo post, ab omnibus receptum & approbatum est, vt *Leges reuocatorie Priuilegijs & Indulgentiarum vim obligandi non habeant, quousque promulgata sint, non solum in Prouincia, sed etiam in Ciuitate ac Parochia.* Ita Ille, ex *Clauæ Regia, Valent. Soto, & N. Caspens. de Legib. d. 1. sec. 4. n. 60. & 61.* Reuocationem priuilegij non operari suum effectum nisi per litteras aut per Nuncium ad hoc destinatum perueniat

XXXIX.

Leges reuocatorie Priuilegijs & Indulgentiarum quando vim obligandi habeant.

niat ad notitiam Priuilegiarij; consequenter ad reuocationem priuilegij non sufficere, vt Priuilegiarius alio modo cognoscat reuocationem, nisi fortè reuocans velit quamcunque reuocationis notitiam sufficere, tenet alijs insuper allegatis Bonac. de Priuileg. d. 1. q. 3. p. 8. §. 3. n. 20. Tractata hæc sunt secundùm occasiones tum generatim tum specialius varijs in locis huius Summularum, vt V. Absolutio quoad sæcul. n. 42. V. Benedicere n. 59. V. Priuilegium. &c. Maiorem difficultatem habet sequens Gregorij 13. concessio, ex cuius elucidatione corroborabitur à potiori præcedens sententia.

XL.

*Nulla derogatio
rogatio
præiudicat Priuilegij Societatis: Iesu
concessio: si non
fuerit intimata
& dictis
PP. insinuata.*

Concessit Gregorius 13. Religiosis Societatis IESV, vt nulla derogatio sub qualibet amplissima forma præiudicet Priuilegij dictæ Societatis: concessio, si non fuerit intimata & dictis Patribus insinuata. ob hoc Priuilegium Diana p. 3. tr. 2. f. 68. secutus Fel. Cherub. in comp. Bull. 10. 2. Constit. 2. Greg. 13. & M. Antonium de Amatis. dec. 17 qui etiam refert ib. sic decisum fuisse à Rota Prouinciarum Marchiarum, negat Priuilegium reuocatum censeret eam formam non seruata. Idem tamen Diana p. 3. 10. 10. Res. 29. non obstante quod in confirmationem dictorum produxisset P. Amicum, mutans animum: licet ego, inquit, pro Societate & pro

mea Religione ex parte hanc sententiam docue-
rim, modò tamen illam, cum omnibus à P. Ami-
ro asertis, viris doctis maturandam relinquo;
nam stylus Curie videtur in contrarium &c.
Multis Bullis Pontificijs apparet derogari priui-
legia Societatis sufficienter, quando de ipsis ex-
pressa mentio fit, & in Bullis etiam supradictis
in fine apponitur clausula, ac si eis personaliter
fuisset intimata. Hæc ille. Ob eundem Cu-
riæ stylum plurima & priuilegia & alioqui-
loctissimorum virorum asserta, quin etiam
propria, quæ prius alibi existens docuerat,
recantans atque reijciens, in quo vulgare
dictum à Gloss. relatum in c. illa. Dist. 12.
obseruare ipso facto demonstrat.

Si fueris Roma Romano vivito more,

Si fueris alibi, vivito sicut ibi.

An igitur idem stylus & praxis Romanae
Curie orbem nostrum pariter afficiat, offi-
ciatue dictis Priuilegijs, idcirco videndum.
Vt verò prætermittam varias styli acceptio-
nes, quas tradit Soar. de legib. l. 7. c. 15. hoc
loco dicit practicam seu vsum Iudiciorum, Cu-
ria, Cancellaria, & similia, qui sub consue-
tudine, tanquam species sub genere com-
prehenditur, & cum ex iteratis actibus gignatur,
valeatque inducere Ius, vt docent
omnes Iurisperiti in c. Ex litteris de Constit.
& in c. Quàm graui. ided definitur ab Azo-

XLI.

Stylus

Curie

quid sit
& an ha-
beat vim
legis.

E

rie

riop. l. 1. §. 9. 11. Ius non scriptum ex actibus
 Iudiciarijs introductum, quod tamen intelli-
 ge cum Dec. in Rub. de Constit. n. 35. Quan-
 do stylus est habentis potestatem condendi
 legem, qualis est magistratus summæ Pote-
 statis. Salicet. in l. 2. c. Quæ sit longa consue-
 tudo n. 23. Si enim Iudex proferens sententi-
 am, non sit supremus Princeps, & ita non
 habeat potestatem condendi legem, eius
 sententia etiam iterata, vel etiam à Iudi-
 cibus diuersis eiusdem Ordinis repetita, non
 facit Ius propter solum numerum actuum,
 vt dicit Soar. l. de legib. c. 11. n. 14. Arg. 1.
 Nam Imperator. ff. de legib. ibi. aut rerum per-
 petuo iudicatarum. Sicut autem lex & con-
 suetudo, alia est vniuersalis, alia parti-
 cularis, vt post Nau. in 3. P. Sum-
 Gloss. de Penit. d. 5. n. 32. notat Barbof. in c.
 Ecclesiasticorū. d. 11. & sententiā vnā, quā alia,
 maioris authoritatis, & si sit Senatūs publi-
 ci, aut Regij multo maioris quā Iudicis
 alicuius priuati, ita, & stylus, cuius autori-
 tas etiam & Ius augetur per iteratas senten-
 tias conformes, nunquā tamen habet le-
 gis authoritatem, sed solum grauis Docto-
 ris vel etiam plurium Doctorum, nisi, vt di-
 citur, sit à supremo Iudice, vt docet Soar.
 c. de Salas de legib. disp. 19. n. 109. cum Vass.
 disp. 177. secundum quos proinde non vide-

tur, quod stylus defacto faciat Ius. neque
 obstat, quod quæcunque fiunt in Camera
 vel Cancellaria dicantur fieri in Cōsistorio,
 imò in conspectu Papæ, vt ait Cochier. in
 Regul. Cancell. Reg. 43. n. 66. V. Quostylo. cum
 Flam. & Gomes. vt enima dicit Vasquez cit.
 non censetur dare Princeps vim legis, eo ipso
 quòd illud videri & tolerat, permittit enim vt
 iudicatio & procedendo suū probabile iudicium
 sequatur sed nō vult illi stylo dare legis aushori-
 tatē &c. quam ob rem etiam P. Eligius V.
 Censura. n. 4. stylum Curia, ait, qui fundatur
 in probabilitate contraria sententia, non prop-
 terea tollit probabilitatem alterius, & fatetur
 ipse Diana in Summ. V. Absolutio ab Hæ-
 resi.

Quod si velis stylum illum omninò fa-
 cere Ius, vt contendit Cochier cit. cum ali-
 is, propter c. Ex litteris. de Rescrip. &c.
 quàm graui cit. dici potest facere Ius pecu-
 liare tantum, non vniuersale. Vnde etiam
 nullam imponit necessitatem illius obser-
 uantiæ extra Curiam Romanam, vt cum
 Baldo tradit Rebuff. to. 3. Constitut. Regiar.
 de consuet. arz. 3. gl. 13. n. 57. apud Sanchez,
 de Matr. l. 8. disp. 21. n. 16. alijque quamplu-
 rimi relati à Sanctarell. tom. 1. variar.
 Resol. q. 50. n. 17. & 18. asserentes stylum
 Curia non esse sequendum in partibus, nisi

sit firmatus speciali decisione Papæ & auditorum, imò etiam si scriptus & in aperto probatus sit necdum tamen imponere necessitatē vt in alijs tribunalibus & Curijs leuetur, ex quo etiam distinctionem stylus vrbis & orbis obtinuit, qui non paucas consuetudines præter vel etiam contra consuetudinem, stylum & vsum vrbis, Ipsūque commune lus tenet, cuius exemplum in Azorio p. 1. l. 4. c. 18 q. 10. habemus duplex. 1. est in

XLII.

Extrauagans Ambitiosa de rebus Ecclesiæ non alienandis vbiq; recepta vobis est.

Constit. Pauli 2. Ambitiosa. inter communes de rebus Ecclesiasticis non alien. quæ vbiq; recepta non est, alicubi recepta quidem, sed ex aliqua parte duntaxat. Vidi ego duo insigniū Theologorū consilia, defendentium eam in partibus nostris receptam non esse, aded vt vnus eorum scripserit hæc formalia. Extrau. Ambitiosa in his partibus (audacter asserere ausim) nec quoad panam intrinsecam, id est, irritationem, nec extrinsecam, id est, censuras &c. non denique quoad obligationem consulendi SS. Pontificem, in suo saltem vigore, vsu receptam &c. 2. In alia Constit. Pontificia, quæ incipit: Periculosa. de statu Regul. in 6, vbi præcipitur, vt Sacre Deo femina clausuram seruent; quæ Constitutio, quia non erat vsu recepta, renouata est in Conc. Trid. Sess. 25. c. 5. & à Pio 5. in alia Constitutione edita, cuius initium est: Cuius

Pastor.

esse exprimendum, si quis vult perfectioriam in Religione, aliàs fore dispensationem subreptitiam, quam tamè asserunt validam plures DD. apud Dianam. p. 8. tr. 3. Ref. 53. Accedit denique, quod sicut *primè inspicienda est consuetudo Patrisfamilias, quàm consuetudo Regionis. l. si seruus plurium. S. fin. Euerard. in loco; abysitato. n. 16.* ita consuetudini & Practicæ Curie præferenda est consuetudo Papæ, multa concedere soliti loco disunctioribus quàm finitimis, quibus facilius ad S. Sedem aditus patet, ut supra iam tactum est.

Speciales Priuilegiorum Regularium reuocationis duæ sunt præcipuæ, quas vides Piafeci in *praxi Episc. p. 2. c. 3. a. 6.* inde plures particularium priuilegiorum abolitiones seu restrictiones deducens, cui consentit, non sine auctario, Barbof. *de potest. Episc. p. 3. alleg. 105.* Vna est Leonis 10. 3. approbante Concilio. Anno 1516. 19. Dec. Altera Gregorij 13. *In tanta rerum.* Anno 1572. Cal. Mart. de prima probat Peyr. in *Constit. 4. Iulij 2. n. 9. & 13.* Eund. Leonem 10. postmodum reualidasse & in pristinum statum restituisse omnia Mendicantium Priuilegia, etiam pro foro externo, per quandam Constitutionem concessam Prædicatoribus, cum derogatione omnium contra-

triorum. Similiter & Sixtum 4. innouasse
FF. Minoribus & ex certa scientia confir-
maste priuilegia cum fortissimis non ob-
stantiis in Bulla. *Etsi Mendicantium. Anno*
1587. 3. Octobr. apud Rodriq. in Bullar.
sed clariùs & expressiùs dicto Concil. La-
teran. derogatum est per Paulum 3. in eius
Constit. 1. & per Greg. 13. Constit. 1. apud
Peyr. his verbis: Non obstantibus premissis à
quibusuis Constitutionibus & Ordinationibus
Apostolicis etiam Generalis Concilij Lateran.
vicinò celebrati &c.

Maior difficultas est circa Bullam Greg.
13. propter aliam Pij 5. *Etsi Mendicantium.*
Anno 1567. 17. Cal. Iun. quâ cum iste Ponti-
fex post enumerata quadraginta grauami-
na illata Mendicantibus ab Episcopis & Pa-
rochis à quibusdam eos liberasset, multa
loca Concilij Trid. declarando, postremo
cuncta Mendicantium priuilegia confirma-
uit. Hanc Bullam cum alijs concernentibus
regularium Priuilegia fuisse reuocatam per
supradictam Constit. Gregorij 13. & redu-
ctam esse ad terminos Priuilegiorum, antè
dictam Bullam, Regularibus concessorum
& Concilij Trid. Decreta, communiter te-
neri testatur Peyr. in Constit. Pij 5. quò tamen
non attento probat illam Greg. 13. neque
sufficiens promulgatam, nec in praxi re-

ceptam esse. Dato autem promulgata fuerit
 per illam reuocata tantum esse, quæ Pius 5.
 Regularibus concesserat contra Conc. Trid.
 & ad minus reuocatas non esse Declaratione
 Concilij factas à Pio 5, in illa sua Con-
 stit. Quas & Paulus 5. ex certa scientia ap-
 probauit, & confirmauit Urbanus 8. per
 Constit. 21. *Dilectis filijs. to. 4. Bullar. §. 1.*
 Constantem valorem Piane Constit. acerrimè
 propugnat Chassain. *de Priuil. Reg. p. 1.*
rr. 1. c. 6. prop. 6. autoritate præsertim
 eiusdem Greg. 13. qui per Bullam: *Ex beni-
 gna. Anno 1573. 25. Majj.* Illam suam priorem
 idemmet reuocauerit, confirmando amplif.
 sinâ confirmatione Priuilegia Minorum
 cum clausula derogatoria suæ antedictæ
 Constit. Verùm quia clausulam apponit
 expressam quatenus sint in vsu, & SS. *Canonibus
 & Decretis S. Conc. Trid. non aduersetur
 &c.* (qui confirmandi modus post Trid.
 est ordinarius) non video, quid ad rem faci-
 at, quare in hanc quæstionem tota res de-
 mum dilabitur, quæ & quantum priuilegia
 Regularium, per Conc. Trid. annullata
 vel moderata sunt, de quo cum generatim
 agatur *V. Priuilegium. n. 417.* singularitè
 verò singulis titulis, non est quòd hìc ulte-
 rius addam.